

موانع کارآفرینی زنان: بررسی تأثیر نابرابری جنسیتی

بر کارآفرینی زنان در ایران

فاطمه جواهری، سرور قصاتی

طی سال‌های اخیر، میزان قابل ملاحظه‌ای از اندیشه‌ها و آرای اجتماعی، در زمینه مسائل و محدودیت‌های اشتغال زنان، به رشتۀ تحریر درآمده است. از طرف دیگر، اولویت جامعه برای حرکت در مسیر توسعۀ اقتصادی پدیده کارآفرینی را به موضوع مورد توجه محافل علمی تبدیل کرده است. در این مقاله کوشش شده از تلفیق این دو قلمرو موضوعی برای تبیین نازل بودن سطح کارآفرینی زنان شاغل ایرانی استفاده شود. نگارندگان این نوشتار ضمن به رسمیت شناختن تفاوت‌های طبیعی زنان و مردان بر این باورند که نابرابری‌های جنسیتی موجود در جامعه ایران، که بیشتر جنبه اجتماعی و فرهنگی دارد، از قابلیت کارآفرینی زنان می‌کاهد. در این زمینه به نقش خانواده، نظام تعلیم و تربیت، باورهای کلیشه‌ای، ناهمانگی انتظارات نقشی و مناسبات حاکم بر سازمان کار اشاره می‌شود.

۱. مقدمه

افزایش قابل ملاحظه زنان شاغل واقعیت انکارناپذیر جامعه ایران است. با وجود این، تجربه اجتماعی حاکی از آن است که تعداد کمی از زنان شاغل کارآفرین هستند. برای ظهور فعالیت‌های کارآفرینانه وجود زمینه‌ها و شرایط فرهنگی اجتماعی مناسب ضروری است. مطالعه موانع کارآفرینی زنان به شناسایی محدودیت‌های موجود، اصلاح مسیر آتی و در نهایت افزایش کارآبی فردی و اجتماعی آنان کمک می‌کند. هدف این مقاله توضیح این امر است که نابرابری‌های جنسیتی چگونه می‌تواند از قابلیت کارآفرینی زنان بکاهد. هرچند که این مقاله بر

مبناًی روشن بررسی استنادی – نه پژوهش میدانی – تنظیم شده، نگارندگان آن کوشیده‌اند در تشریح نظرات خود از یافته‌های پژوهشی سایر محققان استفاده کنند.

۲. تعریف کارآفرینی و کارآفرین

کارآفرینی یک نوع کنش انسانی است که در عرصه کار و فعالیت اقتصادی متبلور می‌شود. با وجود این، اقتصاددانان به این امر اذعان دارند که کارآفرینی پدیده‌ای فرالاصلی^۱ است. این بدان معنا است که برخی از پدیده‌های کارآفرینی تأثیر عمیقی بر اقتصاد دارند، در اساس دارای ماهیت اقتصادی نیستند (دراکو، ۱۹۹۳: ۱۳).

کارآفرینی عمل کارآفرین بودن است. این کلمه از اصطلاح فرانسوی *entrepreneur* مشتق شده است که به معنای قبول مسئولیت، تعقیب فرصت‌ها، تأمین نیازها و خواسته‌ها از طریق نوآوری و راه‌اندازی یک کسب و کار تجاری است (برج، ۱۹۸۶: ۴). کارآفرینی نظم اجتماعی اقتصادی سنتی را به چالش می‌طلبد و حتی ممکن است به تخریب آن بپردازد. یکی از ویژگی‌های کارآفرینی فقدان وجود قواعد روشن و صریح است. از آنجا که برای ناظارت بر بازی کارآفرینی کتاب راهنمای وجود ندارد، بنابراین برنده یا بازنده بودن و رفتار خلاف قاعده داشتن اجتناب‌پذیر است. از این‌رو پذیرش این اصل که تمام نتایج فرایند کارآفرینی مثبت باشد یک توهم است (ماریسون، ۱۹۹۸: ۳). بنابراین فرد کارآفرین اگرچه هدفش ترقی و پیشرفت است، همواره آماده پذیرش خطر و شکست است.

کارآفرینی اغلب خارج از چارچوب قواعد بوروکراسی به انجام می‌رسد. برای مثال، کارت‌های اعتباری را اولین بار بانک‌ها ابداع نکردند، یا دستگاه زیراکس را شرکت‌های بزرگ تجهیزات اداری به وجود نیاورندند. بلکه این نوآوری‌ها مصدق اعمل کارآفرینانی است که اندیشه‌ای جدید را به چنگ آورده، آن را بسط داده و با مساعی خستگی تاپذیر خود تحقق موقفيت‌آمیز آن را به پیش بوده‌اند. این قبیل نوآوری‌ها اغلب در یکی از پنج زمینه زیر تحقق می‌یابد:

۱) معرفی محصول یا خدمت جدید به طوری که ارتقا در کیفیت محصول یا خدمت موجود تلقی شود؛

۲) ارائهٔ روش جدیدی که بازدهی را افزایش دهد؛

۳) گشايش بازار جدید یا افتتاح بازار صادرات در قلمرو تازه یا دستیابی به منبع جدید؛

۴) فراهم آوردن مواد جدید، محصولات نیمه ساخته یا مواد جایگزین؛ و در نهایت ۵) ایجاد سازمان جدید (برج، ۱۹۸۶: ۲۶).

به این ترتیب، کارآفرینان به قلب نظام اقتصادی تبدیل می شوند و می توانند برای جامعه خود توسعه و رونق اقتصادی به همراه آورند. برخی از برجسته‌ترین خصوصیات فرد کارآفرین در جدول شماره (۱) منعکس می باشد.

جدول شماره ۱. ویژگی‌ها و خصوصیات رفتاری فرد کار آفرین

ویژگی‌ها	گروایش و رفتار
تعهد و عزم واسخ	سرسخت و مصمم بودن، توانایی به سرعت متعدد و غیر متعدد شدن، انضباط، اصرار بر حل مشكله، آماده برای از دست دادن منافع، غرق شدن کامل در کار
قدرت و هویتی	خود آغازگر، دارای معیارهای بالا [اما] نه کمال گرا، تشکیل دهنده گروه و قهرمان ساز، مشوق دیگران، رفتار مساوات طلبانه با دیگران، تقسیمه ثروت میان افرادی که در ایجاد آن شهیم بوده‌اند، نهادهای نهادهای، شکیبا، متعلم و معلمی فراگیر
فرصت‌طلب بودن	شناخت دقیق نیازهای مصرف‌کنندگان، برانگیخته به سوی بازار، تمایل به ایجاد ارزش و افزایش آن
تحمل خطروابهام و عدم قطعیت	اتخاذ ریسک حساب شده، به حداقل رساندن خطر و سهیم شدن در خطر، از عهده تعارض و تناقض برآمدن، تحمل فقدان ساختمندی، فشار و تضاد، توانایی حل مشکلات و ترکیب راه حل‌ها
خلاقیت و اعتماد به نفس	غیرمتعارف، دارای ذهنی باز، ناراضی از وضع موجود، توانا در انطباق و تغییر، ارائه راه حل‌های خلاقانه برای حل مشکلات، سرعت در اموختن، نهادهای از شکست، قدرت مفهوم سازی
تمایل به سرامد بودن	سویگیری معطوف به هدف و نتیجه، اهداف برتر اما واقعی، اشتیاق به موفقیت و رشد، نیاز اندک به مقام و قدرت، شوخ طبعی، آگاه از ضعف‌ها و توانایی‌ها

منبع: (ماریسون، ۱۹۹۸: ۱۰)

همان‌طور که ملاحظه می شود، خلاقیت و نوآوری، اتخاذ ریسک حساب شده، استقلال و جهت‌یابی به سوی موفقیت جزو مؤلفه‌های اصلی کارآفرینی است (واتسون و کارن، ۱۹۹۶: ۲۵) چنان‌چه این ویژگی‌ها بخشی از ساختار روانی و شخصیتی زنان شاغل باشد، در این صورت آن‌ها می توانند عملکردی (کنشی) کارآفرینانه داشته باشند. اگر به نظر می‌رسد که زنان شاغل کمتر کارآفرین هستند، علت آن را باید در شرایطی جست وجو نمود که مانع شکل‌گیری چنین ساختار روانی و شخصیتی می شود.

۳. عوامل محدودکننده کارآفرینی زنان

بعخشی از هویت انسان تحت تأثیر جنسیت او شکل می‌گیرد. صرف نظر از تفاوت‌های طبیعی که اعضای دو جنس از جنبه‌های جسمانی و روانی با یکدیگر دارند، جامعه نیز به نوبه خود بر دامنه این تفاوت‌ها می‌افزاید. از این‌رو، گفته می‌شود جنسیت برخلاف جنس سازه‌ای اجتماعی است زیرا دارای معانی و دلالت‌های فرهنگی است (بورگاتا و مونتگمری، ۲۰۰۰: ۱۰۵۸).

اگر تفاوت‌های طبیعی میان دو جنس مبنای ارزش‌گذاری و امتیازدهی متفاوت باشد، در این صورت نابرابری جنسی بوجود می‌آید. در افراطی ترین شکل، چنان‌چه اعضای یک جنس نسبت به جنس دیگر پست‌تر شمرده شوند، به‌طوری‌که رفتار نابرابر با یک جنس عادلانه تلقی شود، در این صورت تبعیض رخ می‌دهد (رابرتсон، ۱۳۷۲: ۴۲۰). از طریق فرایند جامعه‌پذیری که از کودکی تا بزرگسالی به‌طور مداوم جریان دارد، هر فرد می‌آموزد از آن‌جیت که زن یا مرد آفریده شده باید چگونه بیاندیشد، رفتار کند و احساس کند (یوربرگ، ۱۹۷۴: ۱)، به این ترتیب هویت جنسیتی افراد ساخته و پرداخته می‌شود. عنصر خود (Self) نیز در این فرایند شکل می‌گیرد.

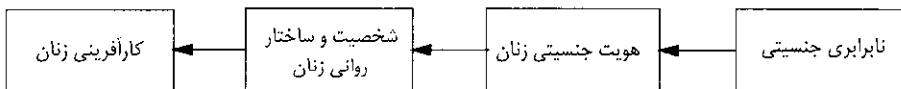
تحت تأثیر برچسب‌های مربوط به هر جنس عنصر خود تکوین می‌باشد. خود مجموعهٔ ویژگی‌های فردی در نظر گرفته می‌شود که عامل تفاوت و تشابه با دیگری است. خود دارای سه بعد است که عبارتند از: خود پنداش، عزت نفس و معرفی خود. خود پنداش عبارت است از مجموعهٔ باورهایی که فرد دربارهٔ خود دارد. عزت نفس ارزیابی است که فرد از ویژگی‌های منحصر به فرد خود دارد. جنبهٔ سوم، یعنی معرفی خود، به رابطهٔ بین خود و رفتار مربوط می‌شود (بدار، دزیل و لامارش، ۱۳۸۰: ۳۲). گرچه خود پدیده‌ای فردی و شخصی است، در خلاً ساخته نمی‌شود بلکه در جامعه و در فرایند کنش متقابل با دیگران شکل می‌گیرد. بر این اساس، چارلز هورتون کولی نظریهٔ خودآینه‌سان^۱ را مطرح کرده است. از نظر او این‌که در ذهن دیگران چگونه ظاهر می‌شویم، این‌که آن‌ها دربارهٔ ما چه قضاوتی دارند، و تصوری که از قضاوت دیگران دربارهٔ خود داریم، خود ما را می‌سازد (ریتزر، ۱۳۷۴: ۲۸۸).

خانواده، نظام تعلیم و تربیت، باورهای کلیشه‌ای، رسانه‌های جمعی، هنجارهای اجتماعی رسمی و غیررسمی، شیوهٔ تقسیم کار و توزیع منابع ارزشمند در انتقال نگرش‌های جنسیتی و ساختن خود انسان نقش مؤثری دارند. بنابراین هویت جنسیتی یعنی تصورات، معانی، ارزش‌ها و انتظارات مربوط به یک جنس از طریق تعامل اجتماعی در عرصه‌های مختلف به انسان منتقل

1. looking glass theory

می شود و ساختار روانی و شخصیتی او را می سازد. ساختار روانی که ترکیبی از ادراک، عاطفه و تکانه است، بر این واقعیت دلالت دارد که آدمی چگونه و چرا احساس می کند، اراده می نماید و ادراک می کند (گرث و میلز، ۱۳۸۰: ۵۴-۵۶). شخصیت نیز نظام تمایلات فرد است. نظامی که در آن نیازها هنجاری شده‌اند و دارای سویگیری عاطفی، هنجاری و شناختی هستند. تشکل و رشد شخصیت از طریق فرایند جامعه‌پذیری و در برخورد با محیط‌های اثباتی، اجتماعی و فرهنگی صورت می‌گیرد. (چلبی، ۱۳۷۵: ۲۲۰ - ۲۲۱).

اگر فرهنگ جامعه با زنان به شیوه‌ای نابرابرانه رفتار نماید، یعنی در مقایسه با مردان آنان را با ویژگی‌های ضعیف یا منفی توصیف کند، یا اگر امکان دستیابی به فرصت‌ها و منابع ارزشمند اجتماعی را به خاطر زن بودن برای آنان محدود سازد، در این صورت به تدریج این مؤلفه‌ها جزئی از خود پنداره هویت زنان می‌شود. ادراک منفی یا ضعیف از خود، عزت نفس پایین، ارزیابی ضعیف از توانمندی‌های خود احتمال شکل‌گیری ساختار روانی و شخصیتی مساعد کارآفرینی را کاهش می‌دهد. زیرا براساس ویژگی‌هایی که برای کارآفرین برشمرده شد در صورتی می‌توان یک فرد را کارآفرین نامید که در اندیشه تغییر و بهبود شرایط کارش باشد، فکری نو در سر داشته باشد، در برابر عدم قطعیت پایدار باشد و از قدرت رهبری و بسیج منابع در جهت هدف برخوردار باشد. در شرایط و فضای نابرابری جنسیتی این خصوصیات به سختی در زنان شکل می‌گیرد.

نمودار شماره ۱. تأثیر نابرابری جنسیتی بر محدود کردن کارآفرینی زنان

بنابراین اگر به نظر می‌رسد نسبت اندکی از زنان شاغل ایرانی کارآفرین هستند، باید یکی از دلایل – و نه همه – آن را در تأثیر نابرابری جنسیتی بر ساختار روانی و شخصیتی زنان جست‌وجو نمود. زیرا تفاوت‌هایی که مردم در انجام دادن کاری خاص در شرایط نسبتاً یکسان از خود نشان می‌دهند، ناشی از تفاوت ابعاد شخصیتی آنان است (چلبی، ۱۳۷۵: ۲۶۴). این نوشتار کوششی است جهت توضیح این اصل که نابرابری‌های جنسیتی، که از طرق مختلف به زنان انتقال می‌یابد و نظام شخصیتی آنان را می‌سازد، چگونه از قابلیت کارآفرینی آنان می‌کاهد.

۱-۳. خانواده

مؤلفه‌های مرتبط با نابرابری جنسی ابتدا از طریق خانواده به افراد منتقل می‌شود. در اولین مرحله تکامل جنسی، گستاخی دختران و پسران از مادر به طرز متفاوتی رخ می‌دهد. برخلاف پسران، دختران به آرامی از مادرشان جدا می‌شوند. آن‌ها تا هر زمانی می‌توانند مادر را در آغوش بگیرند یا از او تقليد کنند. در نتیجه هویت و ادراکی که دختران از خود به دست می‌آورند با دیگری استمرار می‌یابد. بنابراین فقدان رابطه نزدیک با دیگران، حرمت نفس آن‌ها را تهدید می‌کند و وجود آن موجب تولید حساسیت و شفقت عاطفی است. اما پسرها حس آگاهی از خود را از طریق کاهش ارتباط با مادر به دست می‌آورند، آن‌ها یاد می‌گیرند که بچه نه باشند، استقلال از مادر به آن‌ها هویتی مردانه می‌دهد (گیدنز، ۱۳۷۳: ۱۸۵). به علاوه، والدین به استقلال یافتن دختران و پسران واکنش‌های متفاوتی نشان می‌دهند. پسرها زودتر از دختران همسال خود اجازه دارند در سنین پایین دور از محیط خانه بازی کنند و برای خرید یا تفریح با دوستان خود بیرون بروند. والدین هنگامی که دخترشان فعالیتی را به تنها یابی انجام می‌دهد اضطراب درونی خود را نشان می‌دهند، در حالی که در موقعیت مشابه نسبت به استقلال عمل فرزند پسر احساس غرور و شادمانی می‌کنند و با انتقال این احساس به فرزند پسر حس اعتماد به نفس او را تقویت می‌کنند (نوایی‌نژاد، ۱۳۷۹: ۳۷).

نوع سرگرمی‌ها و بازی‌های دو جنس نیز به نابرابری‌های جنسی می‌افزاید. دختران عموماً به سرگرمی‌هایی مانند عروسک‌بازی که عواطف آن‌ها را پرورش می‌دهد و کمتر ذهن آن‌ها را به تکاپو و ادار می‌سازد هدایت می‌شوند. در حالی که بازی‌های پسران با تحرك جسمی، پرخاشگری و ارتباط بیشتر با طبیعت همراه است و اغلب قدرت تفکر و آفرینشگی آنان را تقویت می‌کند. علاوه بر این، دختران در دوران نوجوانی محدودیت بیشتری برای تجربه و درک محیط‌های مختلف دارند. آن‌ها عموماً از خطرات آشکار و پنهان ترسانده می‌شوند. یافته‌های یک پژوهش تجربی نشان می‌دهد که ۸۸ درصد از مادران ایرانی دختران خود را به مراتب کمتر از پسرها به استقلال، خودکفایی و پیشرفت تشویق می‌کنند (سیدان، ۱۳۷۸: ۱۵۳). چنین آموزه‌هایی حتی در بسیاری از موارد دختران تیزهوش را دچار تردیدهایی جدی می‌سازد. مطالعه‌ای تجربی در مورد دختران تیزهوش نشان می‌دهد بسیاری از آن‌ها به خاطر پرهیز از طرد شدن، سطح آرزوها و انگیزه‌های اجتماعی و شغلی خود را از مردها پایین تر می‌آورند و دچار ترس از عدم موفقیت می‌شوند (بازرگان، ۱۳۷۶: ۳).

۳-۲. نظام تعلیم و تربیت

نظام تعلیم و تربیت به شیوه‌های متفاوت نابرابری‌های جنسیتی را بازتولید می‌کند. در مدرسه این امر از طریق محتوای منابع درسی، مرزبندی ارتباط بین دو جنس و رفتار معلمان صورت می‌گیرد. به عنوان نمونه، نتایج یک تحقیق در مورد کتب درسی دوره ابتدایی نشان می‌دهد که منابع آموزشی تصویر ضعیفی از زنان معکوس می‌سازند.

جدول شماره ۲. تصاویر زن و مرد در کتاب‌های درسی ابتدایی

کتاب‌های فارسی، دینی، اجتماعی ۵ ساله اول ابتدایی					
سال پنجم	سال چهارم	سال سوم	سال دوم	سال اول	
۷۰/۰	۶۰/۰	۶۲/۰	۶۱/۰	۵۱/۰	تصویر مردان
۹/۰	۶/۰	۱۲/۰	۱۷/۰	۲۵/۰	تصویر زنان
۲۱/۰	۳۴/۰	۲۶/۰	۲۲/۰	۲۴/۰	تصویر مختلف
۱۳۹	۸۱	۱۲۸	۸۱	۹۰	تعداد کل

منبع: (صداقت و زاهد، ۱۳۷۴: ۱۰-۴)

همان‌طور که در جدول شماره ۲ ملاحظه می‌شود، در کتاب‌های درسی دوره ابتدایی تصاویر مردان از نظر تعداد در صدر هستند و تصاویر زنان کمترین فراوانی را دارند.

جدول شماره ۳. اسمی زن و مرد در کتاب‌های درسی ابتدایی

کتاب‌های فارسی، دینی، اجتماعی ۵ ساله اول ابتدایی %						
سال پنجم	سال چهارم	سال سوم	سال دوم	سال اول		
۹/۴۰	۹۳/۰	۷۲/۰	۶۵/۰	۴۹/۰	اسامی مردان	
۶/۰	۷/۰	۲۸/۰	۳۵/۰	۵۱/۰	اسامی زنان	
۶۹۲	۴۳۷	۶۴۰	۲۲۷	۱۴۵	تعداد کل	

منبع: (صداقت و زاهد، ۱۳۷۴: ۱۲)

اطلاعات جدول شماره (۳) نیز بیانگر آن است که مردان از نظر اسامی نام برده شده هم نسبت به زنان سهم بیشتری دارند. صرف‌نظر از محتوا، نزد عموم مردم کمیت بر اهمیت و بزرگی دلالت دارد. بنابراین فزونی تعداد زنان بر مردان می‌تواند به معنای ارزشمندی و اهمیت بیشتر آنان تلقی شود. علاوه بر این، تحلیل کیفی تصاویر مردان و زنان هم بر این واقعیت دلالت دارد که گاهی زنان در نقش‌هایی نامطلوب نمایش داده شده‌اند. مانند زن رختشویی که نخی از لباس او

آویزان است و گرایه‌ای با او بازی می‌کند. لباس او را می‌شکافد و زن در برابر این واقعه دو دست اش را به سر و صورت می‌زند (مجتهدی، ۱۳۸۰: ۵-۱۰).

نتایج پژوهش دیگری در باب صفات منسوب به زنان و مردان در کتاب‌های فارسی دوره راهنمایی در جدول زیر منعکس است.

جدول شماره ۴. ویژگی‌های استنادی به دو جنس در کتاب‌های فارسی دوره راهنمایی

۷۸ - ۱۳۷۷

ویژگی دو جنس در کتاب‌های فارسی دوره راهنمایی						
درصد	سال سوم	درصد	سال دوم	درصد	سال اول	
۶۳/۶	صلاحیت، رادمردی نیاکان دوستی	۸۸/۸	همت، جوانمردی، یاری‌گری	۹۰/۹	ثبات قدم، علم، مردانگی، مبارزه، آزادی، منزلت	مود
۳۶/۳	فرشته، عروس خطوط	۱۱/۱	عروس آسمان	۹/۱	عروس فصل‌ها	
۱۱	-	۹	-	۱۱	-	تعداد کل

منبع: (محمدی اصل، ۱۳۸۱: ۱۴۹)

یافته‌های جدول شماره (۴) نشان می‌دهد که مردان اغلب با صفت‌های برتر انسانی و زنان با ویژگی‌های ظاهری شامل زیبایی و لطافت توصیف شده‌اند. همچنین در کتاب‌های درسی نقش‌های اجتماعی دو جنس به طور صریحی از یکدیگر تفکیک شده‌اند. زنان بیشتر به اموری مانند خانه‌داری و فعالیت‌های تربیتی مشغولند، در حالی‌که تصاویر مردان بیشتر به فعالیت‌های حرفه‌ای، سیاسی و اجتماعی اختصاص یافته است (صداقت، ۱۳۷۴: ۵۱). پژوهشی دیگر در مورد کتاب‌های حرفه و فن دوره راهنمایی نشان می‌دهد که تصاویر کتاب‌های دختران بر مهارت‌هایی از قبیل خیاطی، بافتی، آشپزی و کودک‌یاری تأکید دارد اما پسران به اموری مانند مکانیک، راهسازی، صنایع و نجاری می‌پردازند. در این تصاویر زنان هیچ‌گاه سازمان‌دهنده، نظم‌بخش و هدایت‌گر فعالیت‌های سیاسی-اجتماعی نبوده و بیشتر دارای نقش‌های مطیع بوده‌اند (سیدان، ۱۳۷۸: ۱۵۳).

در کنار منابع درسی، تفکیک جنسی که پس از انقلاب اسلامی بین دانش‌آموزان دختر و پسر در مدارس ایران به‌وقوع پیوست، به‌طور ناخواسته بر تمايز دو جنس افزود. اختصاص معلمان مرد به مدارس پسرانه و معلمان زن به مدارس دخترانه این وضعیت را تشدید کرد. از آنجاکه بخشی از هویت انسان در تعامل با غیر شکل می‌گیرد، جدایی دانش‌آموزان دختر و پسر موجب می‌شود این دو گروه نسبت به قابلیت‌ها و توانمندی‌های خود و دیگری تصوراتی غیرواقع‌بینانه

داشته باشد و از جهت روانی از یکدیگر فاصله بگیرند. از آن جا که زمینه‌های برتر دانستن مردان نسبت به زنان در بستر فرهنگ جامعه فعال است جدایی بین دو جنس به فاصله اجتماعی دو گروه از یکدیگر منجر می‌شود.

نظام آموزشی نه تنها بر ساختار روانی افراد تأثیر می‌گذارد، بلکه آن‌ها را برای ایفای نقش‌های شغلی آتی آماده می‌سازد. مدارس فنی و حرفه‌ای که بیشتر بر آموزش‌های کاربردی و عملی تأکید دارند، این امکان را فراهم می‌سازند که افراد با تکیه بر قابلیت‌ها و توانمندی‌های عملی خود و متناسب با نیاز جامعه به کار و فعالیت‌اقتصادی پردازند. این قبیل آموزش‌ها نسبت به آموزش‌های نظری که در رشته‌های دیگر رواج دارد فraigیران را برای مواجه با چالش‌های شغلی و ارائه راهکارهای بدیع آماده می‌سازد و در مجموع با اقتضایات کارآفرینی هماهنگی بیشتری دارد.

در ایران میزان بهره‌مندی دختران و پسران از مدارس فنی و حرفه‌ای نابرابر است. اکثر دانش‌آموزان دختر تحت تأثیر سوی گیری خانواده نسبت به سودمندی تحصیل در مدارس فنی و حرفه‌ای مردد هستند. برای مثال، در سال ۱۳۸۰ حدود ۲۸۹۶۲ نفر از دانش‌آموزان پسر استان تهران مشغول تحصیل در مدارس فنی و حرفه‌ای بوده‌اند در حالی که ۱۴۷۱۵ نفر از دختران یعنی حدود نصف جمعیت پسران در این مرکز به تحصیل می‌پرداختند (آمار آموزش و پرورش استان تهران).

لازم است به این نکته توجه نمود که همین تعداد از دختران نیز بیشتر در بخش حرفه‌ای که شامل کودک‌یاری، خیاطی، صنایع دستی، طراحی و دوخت و دوز، نمایش، تربیت بدنش و نقاشی است مرکز هستند. در حالی که پسران بیشتر در بخش‌های فنی مانند الکترونیک، تراشکاری و مکانیک مرکز یافته‌اند. این در حالی است که در کشورهای اروپایی از آموزش‌های فنی و حرفه‌ای بیشتر استقبال می‌شود. برای مثال ۷۵ درصد از شاگردان آلمانی پس از چهار سال تحصیل در مدارس ابتدایی به مدارس حرفه‌ای می‌روند و پس از شش سال فارغ‌التحصیل می‌شوند و برخی از آن‌ها یک سال دیگر ادامه می‌دهند و مدرک بالاتری به دست می‌آورند (سخاوت، ۱۳۸۰: ۳۴). حضور محدود دختران در مدارس فنی و حرفه‌ای از یکسو ظرفیت اجرایی آن‌ها را محدود می‌سازد و از گرایش آنان برای حضور در حوزه‌های فعال‌تر اقتصادی مانند امور صنعتی، تولیدی و تجاری می‌کاهد.

۳- ناهمخوانی انتظارات نقشی

زنان شاغل به طور همزمان دارای سه نقش همسری، مادری و شغلی هستند. هریک از این نقش‌ها دارای مجموعه‌ای از انتظارات مختلف است. در مورد تعامل همزمان نقش‌های

مختلف زنان نظرات متفاوتی وجود دارد...

چلبی معتقد است هویت‌های شغلی زنان اغلب تحت الشعاع نقش‌های خانوادگی آن‌ها است (۱۳۷۵: ۲۴۰). زیر تحت عنوان «فرضیه تجمع نقش‌ها» به منافع حاصل از تکثر نقش‌های زنان اشاره می‌کند. از نظر او امتیازات مرتبط با هر نقش مانند امنیت، منزلت حاصل از آن، فراهم آمدن امکاناتی جهت بهبود پایگاه اجتماعی، غنای شخصیت و ارضای خاطری که فرد از آن بهره‌مند می‌شود، بستگی‌های اجتماعی جدید و حمایت حاصل از آن از جمله ثمرات ایفای نقش‌های متفاوت است (نقل از احمدنیا، ۱۳۸۰: ۷۵).

یافته‌های یک پژوهش تجربی درباره زنان شاغل و خانه‌دار تهرانی فرضیه فوق را تأیید می‌کند. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که زنان شاغل در مقایسه با زنان خانه‌دار خود پنداره مثبت‌تری دارند و به طور معناداری خود را باهوش‌تر، موفق‌تر، کمتر تنبیل، مستقل‌تر و سخت‌کوش‌تر احساس می‌کنند (خسروی، ۱۳۷۸: ۱۱۵). در مقابل برخی از جامعه‌شناسان انتقادگرا به تضاد میان نقش خانوادگی و شغلی تأکید دارند. برای مثال، از نظر هیبارد و پوب تجمع نقش‌های سنتی همسری و مادری و نقش‌های جدید شغلی ممکن است به تضاد نقش یا اضافه‌بار نقش منجر شود و سلامت زنان را به خطر اندازد. علاوه بر این، احساس تقصیر و اضطراب که حاصل این تصور است که آن‌ها نتوانسته‌اند به خوبی از عهده مسئولیت خانوادگی برپیاپند از علل عمده لطمہ به سلامت روانی زنان محسوب می‌شود (نقل از احمدنیا، ۱۳۸۰: ۷۴). بوتل و گرین هاووس در مطالعه خود به این نتیجه رسیده‌اند که ایجاد تعادل بین نقش‌های کار و خانواده احتمال دارد با افزایش تضاد دو جانبه در درون نقش‌ها همراه باشد. برای مثال، تعارض خانواده با کار وقتی رخ می‌دهد که مسئولیت‌های مربوط به نقش خانوادگی مانع انجام دادن کار شود. همچنین نگهداری از بچه ممکن است مانع توجه کافی به مسائل شغلی شود. تعارض کار با خانواده زمانی ایجاد می‌شود که فعالیت‌های شغلی مانند ساعات طولانی کار انجام دادن وظایف خانوادگی را مختل سازد (نقل از عباسی، ۱۳۸۱: ۷). توجه به این نکته از آن جهت حائز اهمیت است که مسئولیت مادران در طول زمان افزایش می‌باید. وظایف مادران به نگهداری و حفاظت جسمانی از فرزندان محدود نمی‌شود، بلکه شامل توجه دقیق‌تر به رشد روانی، اجتماعی و فکری آنان نیز می‌باشد (بیلتین و دیگران، ۱۹۷۷: ۲۱۹). این در حالی است که بنا بر قرارداد اجتماعی مرد‌ها کمتر مسئول تربیت فرزندان شمرده می‌شوند. از آنجا که لازم است مادران شاغل بخش قابل ملاحظه‌ای از زمان خود را صرف فرزندان‌شان کنند، بنا بر این انگیزه و فرصت‌شان برای توسعه فعالیت‌های شغلی محدود می‌شود.

ناهمانگی میان نقش‌های زنان به شیوه دیگر نیز نمایان می‌شود. براساس هنچارهای

فرهنگی جامعه از زنان متأهل انتظار می‌رود اقدامات یا تصمیمات خود را با اجازه و نظارت همسر خود انجام دهد. رعایت این قاعده کمک می‌کند تا زنان در فعالیت‌های خود از تجربه، همفکری و حمایت شوهرشان برخوردار شوند. اما به همین ترتیب گاهی نیز ناهمانگی میان ترجیحات زن و شوهر می‌تواند مانع توسعه فعالیت‌های شغلی زنان شود. بنابراین در بعضی از موارد نوآوری، پیشگامی و توان محقق ساختن طرح‌ها و اندیشه‌های نو که از لوازم کارآفرینی است با انتظاراتی که از یک زن در نقش همسری می‌رود ناهمانگ است. نتایج تحقیقی دیگر در مورد ۱۰۶۵ تن از مادران شاغل در سطح تهران نشان می‌دهد که ۱۴/۳ درصد از پاسخگویان اشتغال خود را مانع انجام دادن شایسته وظایف مادری و ۱۰/۶ درصد از آن‌ها کارکردن را مانع در انجام دادن وظایف همسری و خانه‌داری می‌دانند. در این میان ۵/۲ درصد از پاسخ‌ها نیز به این گزینه مربوط بود که تمایل به ترک شغل از سوی پاسخگویان در نتیجه مخالفتی است که شوهران نسبت به اشتغال آن‌ها ابراز می‌داشته‌اند (احمدنیا، ۱۳۸۰: ۷۸).

فشار روانی حاصل از ناهمانگی میان نقش‌ها پیامدهایی مانند اضطراب و خستگی شغلی، کاهش سلامتی، تضعیف کیفیت زندگی زناشویی و نارضایتی از نقش والدینی را در پی دارد. این شرایط بخش قابل توجهی از زمان، انرژی و تعهد زنان را به خود اختیار می‌دهد و از تمرکز آن‌ها در فعالیت‌های حرفه‌ای می‌کاهد. این در حالی است که نقش زنان آوری و مسیرپرستی مردان با انتظارات شغلی آن‌ها همانگ است و آن‌ها این جهت با محاباد و دیت کمتری مواجه هستند و با سهولت بیشتر می‌توانند به سطح فعالیت‌های شغلی خود پردازند. پژوهشی که در مورد ۲۰ زن کارآفرین ایرانی انجام شده نشان می‌دهد که این افراد در مسیر فعالیت‌های کارآفرینانه خود با مشکل نگهداری فرزند و مخالفت همسر یا اعضای خانواده، برخورد نامناسب مسئولان محلی و مشتریان مواجه بوده‌اند (صابر، ۱۳۸۱). به این ترتیب این احتمال افزایش می‌یابد که زنان به ایفای حداقلی از انتظارات شغلی بسته کنند و به تدریج از افق‌های فکری دورنگرانه، درگیر شدن با مشکلات جدید، تلاش برای تغییر شرایط موجود و بهره‌ور ساختن آن، که جزء ضرورت‌های کارآفرینی است، فاصله بگیرند.

ناهمانگی انتظارات نقشی نه تنها اشتغال بلکه ارتقا به مقاطع بالاتر تحصیلات دانشگاهی را دشوار می‌سازد. طی چند سال گذشته، نسبت ورود دختران به دانشگاه یا برابر پسران یا اندکی بالاتر بوده است. برای مثال، در سال تحصیلی ۱۳۷۹ - ۸۰ حدود ۵۰/۵ درصد از پذیرفته شدگان در دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی زن و مابقی مرد بوده‌اند (آمار آموزش عالی ایران، ۱۳۸۰: ۶). با وصف این، در مسیر ارتقای به سطوح بالاتر تحصیلی (کارشناسی ارشد و دکترا) نسبت زنان کاهش می‌یابد و بر نسبت مردها افزوده می‌شود.

جدول شماره ۵. نسبت دانشجویان زن به مرد مراکز آموزش عالی به تفکیک مقاطع تحصیلی

سال ۱۳۷۹		سال ۱۳۷۸		سال ۱۳۷۷		سال ۱۳۷۶		قطع تحصیلی
مرد	زن	مرد	زن	مرد	زن	مرد	زن	
۷۷/۸	۲۲/۲	۸۰/۰	۲۰/۰	۸۰/۳	۱۹/۷	۸۱/۷	۱۸/۳	کارشناسی ارشد
۶۶/۶	۳۳/۴	۷۵/۷	۴۲/۳	۶۱/۰	۳۹/۰	۶۴/۵	۳۵/۵	دکترای حرفه‌ای
۸۶/۰	۱۴/۰	۷۶/۷	۲۵/۳	۷۳/۵	۲۶/۵	۷۰/۰	۳۰/۰	دکترای تخصصی

منبع: آمار آموزش عالی ایران - مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی

همان طور که ارقام جدول شماره (۵) نشان می‌دهد در ایران در سال‌های ۱۳۷۶ - ۱۳۷۹ حدود ۶۰ درصد از دانشجویان دوره دکترای حرفه‌ای و حدود ۷۰ درصد یا بیشتر از دانشجویان دوره دکترای تخصصی مرد بوده‌اند. هرچند که صاحب نظران مبحث کارآفرینی به رابطه مستقیم میان تحصیلات بالا و کارآفرینی اشاره نکرده‌اند، با وجود این اگر دانش تحصصی و اطلاعات روزآمد یکی از تمهیدات لازم برای طراحی و ترکیب منابع موجود و استفاده از روش‌های نوین انجام دادن فعالیت‌های اقتصادی باشد، در این صورت محدودیت ورود زنان به سطوح بالای تحصیلی که عمدتاً به خاطر غلبه انتظارات نقش همسری و مادری صورت می‌گیرد، به‌طور غیر مستقیم به یک عامل تقلیل‌دهنده کارآفرینی تبدیل می‌شود. زیرا نقش‌ها صورت ذهنی مناسب با خود را در انسان می‌آفرینند.

۴- ۳. باورهای کلیشه‌ای

باورهای کلیشه‌ای یا قالبی^۱ مربوط به زنان به شیوه‌ای دیگر بر ساختار روانی آن‌ها تأثیر می‌گذارد. باورهای کلیشه‌ای برداشت‌هایی بیش از حد ساده و جانبدارانه از واقعیت هستند که نسبت به گروه خاصی اطلاق می‌شوند و دربرابر تغییر مقاومت می‌کنند. این تصورات اغلب لحنی منفی دارند و با نگوش‌های تعصب‌آمیز و یا تبعیض رفتاری آمیخته‌اند (جونز، ۱۹۸۹: ۸۲۷).

بخشی از این باورها در قالب اشعار، داستان‌ها و ضربالمثل‌ها نمایان می‌شود. از نظر خواجه نصیرالدین طوسی مردان باید از مخاطبیه با عوام و کودکان و زنان و دیوانگان و مستان احتراز کنند (سیدان، ۱۳۷۸: ۱۵۵). فردوسی گفته است: زنان را بود بس همین یک هنر / نشینند و زایند شیران نر (محمدی اصل، ۱۳۸۱: ۱۹). از فروغی بسطامی است که در فکر زن مپیچ که این رخنه فساد / در خون گرم غوطه دهد جان مرد را (همان: ۴۳). این عبارت به ناصرخسرو منسوب است که زنان چون ناقصان عقل و دین‌اند / چرا مردان ره آنان گزینند. یا جامی گفته است

1. stereotype

زن از پهلوی چپ آفرید / کس از چپ هرگز راستی ندید (چابکی، ۱۳۷۴: ۳۹). در ضربالمثال‌های فارسی زنان با صفاتی مانند ناقص‌العقل، خطرناک، قابل ترحم، بلا، خبیث، بی‌وفا و موجودی که با گریه کارش را پیش می‌برد معرفی شده‌اند (همان: ۲۱).

هرچند که تعمیم چنین مواردی به کل ادبیات و فرهنگ ایرانی جایز نیست و در متون ادبی به ویژگی‌های مثبت زنان هم اشاره شده، با وجود این مصاديق یاد شده به این واقعیت اشاره دارد که زبان فارسی مانند زبان‌های دیگر دچار عارضه جنسیت‌گرایی است (پاکنهاد، ۱۳۸۰: ۹۸). این عبارات که در قالب گفت‌وگوهای روزمره جریان دارد به تدریج بر نگرش زنان نسبت به خودشان و نگرش دیگران نسبت به زنان نفوذ می‌کند.

۳- مناسبات حاکم بر سازمان کار

سازمان‌ها از فرهنگ جامعه تأثیر می‌پذیرند. مؤلفه‌های مرتبط با نابرابری جنسیتی از طریق مناسبات رسمی و غیررسمی بر ساختار روانی زنان و جهت‌یابی آنان نسبت به کارشان تأثیر می‌گذارد. این قبیل نابرابری‌ها در درون سازمان قبل و بعد از استخدام به اشکال مختلف مانند وجود معیارهای استخدامی نابرابر، دستمزد نابرابر برای کار یکسان، شانس بیشتر برای بیکاری فرصت نابرابر برای آموزش‌های جانی، دستیابی نابرابر به منابع تولیدی، مشارکت نابرابر در تصمیم‌گیری، امکان نابرابر در ارتقای شغلی نمودار می‌شود (شادی طلب، ۱۳۷۷: ۲۷۴).

یکی از مصاديق این نابرابری در نازل بودن میزان ارتقای زنان به سطوح مدیریتی مشاهده می‌شود. طی سه دهه گذشته (۱۳۴۵ - ۱۳۷۵)، تعداد مدیران از حدود ۱۲ هزار نفر در سال ۴۵ به ۹۱ هزار نفر در سال ۷۵ یعنی حدود ۵/۷ برابر رسیده است. در این میان تعداد مدیران زن از ۳۸۹ نفر به ۲۵۴۳ نفر یعنی ۶/۵ برابر رسیده است. در نتیجه نسبت زنان مدیر از سال ۴۵ تا ۷۵ تنها بهبودی نیافته بلکه کاهش مختص‌النیز داشته است. این در حالی است که سهم زنان شاغل دارای تحصیلات عالی در کل شاغلان زن حدود ۲۰ برابر شده و از حدود ۱۰ هزار نفر در سال ۱۳۴۵ به رقم ۳۸۹ هزار نفر در سال ۱۳۷۵ رسیده است. پس علت عدم تحرک شغلی زنان به رده‌های مدیریتی فقدان تحصیلات عالی آن‌ها نیست (همان: ۲۸۳ - ۲۸۶).

بررسی دیگری که درباره ۵۰ نفر از مدیران سطح بالای سازمان‌ها انجام شده نشان می‌دهد که اکثریت آن‌ها بر انصباط‌کاری، وظیفه‌شناسی و تعهد زنان نسبت به مردان اذعان داشته‌اند و نیمی از آنان از پرسنل زن راضی‌تر از پرسنل مرد بودند. با این حال، در انتخاب افراد برای رده‌های شغلی بالاتر در میان مردان و زنان با تحصیلات و تجربه مساوی، مرد‌ها را ترجیح می‌دهند (سفیری، ۱۳۷۷: ۲۷).

از آن‌جا که رهبری و مدیریت جزو خصوصیات فرد کارآفرین است، عدم ارتقای زنان به مواضع مدیریتی موجب می‌شود ساختار روانی و نظام شخصیتی آن‌ها در زمینه فعالیت‌های کارآفرینانه شکوفا نشود. ویژگی‌هایی که برای یک رهبر یا مدیر^۱ موفق برشمرده می‌شود عبارتند از سائق قوی برای قبول مسئولیت و تکمیل وظایف، پاشاری و پشتکار در تعقیب اهداف، ابتکار در حل مسائل، اعتماد به نفس و احساس هویت فردی، تمایل به پذیرفتن عواقب تصمیم‌ها و اعمال، آمادگی برای پذیرش و جذب فشار روانی، تحمل ناکامی و توان نفوذ در دیگران و ظرفیت سازمان دادن نظام‌های تعامل اجتماعی برای هدفی که در دست است (کریمی، ۱۳۷۷: ۱۴۷). حتی در موارد محدودی که امکان تصدی زنان در امر مدیریت به وجود می‌آید، گاه مشاهده می‌شود که آنان براساس تصور ضعیفی که از توانایی‌های خود دارند از به عهده گرفتن مسئولیت‌های خطیر امتناع می‌ورزند.

تحت تأثیر جنبه‌های دیگری از نابرابری جنسیتی که در سازمان کار وجود دارد، امکان کسب تجربیات شغلی جدید برای زنان محدود می‌شود. به منظور بسط استعداد یادگیری، لازم است افراد هرچه بیشتر خود را در محیط‌های اثباتی متفاوت درگیر نمایند و آن‌ها را آن‌چنان درونی سازند تا بتوانند نقشه شناختی وسیع تری از محیط‌های مختلف کسب نمایند. نفوذ مستقابل الرامات مربوط به محیط‌های چندگانه باعث افزایش ظرفیت اجرایی انسان می‌شود (چلبی، ۱۳۷۵: ۲۴۰). این در حالی است که زنان برای تجربه محیط‌های شغلی متفاوت اغلب با محدودیت مواجه هستند. برای مثال، امکان بهره‌مندی از فرصت‌های شغلی جانبی مانند مأموریت‌های شغلی داخل یا خارج از کشور برای زنان کمتر است. از آن‌جا که یکی از ویژگی‌های فرد کارآفرین آمادگی دائم برای آموختن است، بنابراین محدودیت تحرک شغلی و از دست دادن فرصت آموزش‌های مکمل و غیررسمی از قابلیت‌های شناختی و اجرایی زنان برای کارآفرینی می‌کاهد.

در سطح سازمان نیز مانند جامعه مصادیقی از باورهای کلیشه‌ای درباره زنان وجود دارد که می‌تواند همچون یک مانع ذهنی عمل کند. برای مثال، گاهی گفته می‌شود وقتی کار سخت

۱. در محاورات روزمره واژه رهبر و مدیر اغلب به صورت متراծ مورد استفاده قرار می‌گیرند. در حالی که لازم است بین این دو مفهوم تفکیک قائل شد. رهبر فردی است که از قدرت نفوذ بر زیردستان در جهت تحقق اهداف سازمان برخوردار است. در حالی که مدیر بیشتر به سازماندهی فعالیت‌هایی مانند برنامه‌ریزی، پردازش اطلاعات، برقراری ارتباط با معرفکنندگان یا تولیدکنندگان می‌پردازد. بنابراین ممکن است فردی مدیر باشد اما رهبر نباشد، یا احتمال دارد فردی رهبر باشد اما مدیر نباشد (بارون و گاربرگ، ۱۹۹۰: ۳۷۴).

می شود زنان تاب نمی آورند، توانایی دیدن چشم انداز وسیع را ندارند و برای کار تیمی مناسب نیستند. به این جهت زنان همواره مراقب برداشت همکاران مرد خود هستند و این امر را با انتخاب کارهایی که از آنان پذیرفته است رعایت می کنند. در نتیجه از اقداماتی مانند بلندپروازی های شغلی، فرستگرا بودن، خطر کردن و تلاش برای ایجاد تغییر که اغلب اموری مردانه تلقی می شوند اجتناب می ورزند.

زنان شاغل تحت تأثیر همین برچسب های جنسی از آن جا که احتمال می دهدن توسط همتایان مرد خود به نحو مناسبی به رسمیت شناخته نشوند از ورود به شبکه غیررسمی همکاران که بیشتر صبغه ای مردانه دارد می هراسند. این وضعیت بعضی از فرستگرهای کارآفرینی را که از خلال تعامل و گفت و گو با دیگران به دست می آید، محدود می سازد. زیرا حضور فعال در شبکه غیررسمی همکاران موجب درگیر شدن بیشتر با کار، کسب اطلاعات جدید، شکل گیری اندیشه های نو و استفاده از همفکری و حمایت کارکنان است. زیرا افراد معمولاً به شبوهای ابزاری عمل می کنند و از پیوندهای اجتماعی شان برای دستیابی به تحرك شغلی فراتر از آن چه به وسیله موقعیت ساختاری شان پیش بینی شده استفاده می کنند (کلمن، ۱۳۷۷: ۴۷۱).

۴. بحث و نتیجه گیری

برچسب های جنسیتی که بر نوعی نابرابری میان مرد و زن دلالت دارد از خلال تعالیم خانواده، نظام تعلیم و تربیت، باورهای کلیشه ای، انتظارات نقشی و مناسبات حاکم بر کار به زنان منتقل می شود. به این ترتیب هویت آنها یعنی اینکه آنها در مقام زن چه ادراکی از خود داشته باشند، خود را چگونه ارزیابی کنند و خود را قادر و خواهان انجام دادن چه اعمال و رفتاری بدانند شکل می گیرد. انگیزه ها، علاقه و نیروهای درونی و در نهایت ساختار روانی و شخصیتی زنان به این ترتیب ساخته و پرداخته می شود. بسیاری از قابلیت ها و توانمندی هایی که لازمه امر کارآفرینی است - مانند عزم راسخ برای تغییر و نوآوری، قدرت رهبری، تحمل خطر، میل به پیشرفت - تحت تأثیر نابرابری جنسیتی کمتر در زنان قوام پیدا می کند. همین امر از احتمال کارآفرین شدن زنان می کاهد.

نکته ای که باید خاطرنشان نمود این است که بعضی از حقوق دانان معتقدند موارد تمایز زنان و مردان در نظام رسمی حقوقی ایران بسیار اندک است. برای مثال، امور تجاری، افتتاح حساب بانکی، مبادرت به عقد قراردادهای بازرگانی، تأسیس شرکت، عضویت در مجتمع یا هیئت های مدیریه، انتخاب شدن به سمت مدیر عامل، هیئت رئیسه از جمله مواردی است که قانون تصدی آنها را برای زن و مرد به یک اندازه به رسمیت شناخته است (نوروزی، ۱۳۸۰: ۶۷). درواقع

موانع گسترش فعالیت‌های اقتصادی زنان بیشتر پدیده‌ای فرهنگی-اجتماعی است که در لایه‌های زیرین جامعه نهادی شده است.

آشفتگی موجود ممکن است تا حدی از فرایند توسعه بروزنزای جامعه ایران و دوگانگی ساختاری حاصل از آن سرچشمه گرفته باشد. زیرا پیشرفت غرب یک پیشرفت درونی بوده نه آنکه اجزای پیشرفت را از بیرون مانند یک عضو غریبه به بدن پیوند زده باشند. به علاوه، این پیشرفت در طول سالیان دراز به طور تدریجی انجام گرفته است (رفع پور، ۱۳۷۶: ۵۴۴). اشتغال زنان در غرب ناشی از تحولات انقلاب صنعتی و همگام با تغییر در مناسبات فرهنگی و اجتماعی بوده که طی سال‌ها بعد از رنسانس به وجود آمد. در ایران محصولات دنیای مدرن که یکباره از بیرون وارد شده‌اند اغلب با زمینه‌های عمیق‌تر فرهنگی و اجتماعی به خوبی همساز نشده‌اند. از این شرایط تحت عنوان پس‌ماندگی فرهنگی^۱، یعنی فرایندی که براساس آن تغییرات فرهنگی با تغییرات اقتصادی همساز نیستند، نام برده می‌شود (آبر کرامبی، ۱۹۸۴: ۵۹).

تحت تأثیر فرایند نوگرایی، این امکان فراهم آمد که زنان ایرانی مانند مردان به تحصیلات دانشگاهی و اشتغال در عرصه‌های اقتصادی پردازند. بر این اساس مطلوب است که زنان شاغل در نقش کارآفرینانی موفق در جهت رونق اقتصاد جامعه گام بردارند. اما پاره‌ای از نگرش‌های جنسی نابرابرانه که هنوز در بستر فرهنگی جامعه فعال است مانع بروز قابلیت‌های کارآفرینانه زنان می‌شود.

از آنجا که زنان بخش قابل ملاحظه‌ای از نیروی کار جامعه را تأمین می‌کنند، عملکرد کارآفرینانه آنان (در جهت رشد تولید یا فروش، افزایش سرمایه، رفاه کارمندان، قدرت رقابت و صادرات) به توسعه اقتصادی جامعه کمک می‌کند. علاوه بر این، جامعه‌ای که خواهان توسعه همه‌جانبه است باید امکان رشد و شکوفایی استعدادها را برای همه اعضای خود از جمله زنان شاغل فراهم سازد.

با وجود آنکه اقدامات فرهنگی جهت پالایش نابرابری و تبعیض جنسی ضروری است، اما زنان نیز نباید منفعتانه در انتظار تغییرات باشند بلکه باید در جهت دگرگونی شرایط موجود بکوشند. فرایند کارآفرینی با شکل‌گیری یک اندیشه آغاز می‌شود، با انتخاب راه کارهای مناسب، تأمین منابع، غلبه بر موانع به اجرا درمی‌آید. برای آنکه زنان بتوانند این فرایند را با موفقیت پشت سر بگذارند، نیازمند تقویت مهارت‌های ادارکی، ارتباطی و تخصصی خود هستند. پذیرش واقع‌بینانه تفاوت‌های طبیعی میان زن و مرد، پرهیز از مقایسه‌های بی مورد که موجب

1. cultural lag

کاهش عزت نفس می‌شود، اعتماد به استعدادها و توانایی‌های خود، هدفمندی و انتخاب برنامه‌های منطقی، رشد تفکر عقلانی، تلقیق میان عقل و احساس، حساسیت نسبت به تحولات زمان و همچنین مشارکت در فعالیت‌های اجتماعی به خصوص سازمان‌های صنفی غیر دولتی در مجموع مهارت‌های کارآفرینی زنان را افزایش می‌دهد. این جهت‌یابی نه تنها ساختار روانی و شخصیتی آنان را تغییر می‌دهد بلکه موجب می‌شود نگرش دیگران هم نسبت به زنان دگرگون شود.

منابع

- احمدنیا، شیرین (۱۳۸۰)، «برخی عوامل فرهنگی - اجتماعی مؤثر بر مشارکت محدود زنان»، نامه انجمن جامعه‌شناسی ایران، ویژه‌نامه دومین همایش مسائل اجتماعی ایران، شماره ۴.
- بازرگان، زهراء (۱۳۷۶)، «نقش آموزش عالی در شکوفایی استعدادهای درخشان»، مجموعه مقالات زن در یافته‌های نوین پژوهشی، تهران: انتشارات دانشگاه علامه طباطبائی.
- بدار لوك، ژوزه دزیل و لوك لاماشر (۱۳۸۰)، روان‌شناسی اجتماعی، حمزه گنجی، تهران: انتشارات ساوالان.
- پاکنها徠، مریم (۱۳۸۰)، «زن در زبان فارسی»، پژوهش زنان: فصلنامه مرکز مطالعات و تحقیقات زنان، دوره اول، شماره ۱.
- چاکنی، ام البنین (۱۳۷۴)، «تأثیر باورهای غلط و نگرش‌های منفی بر میزان مشارکت اجتماعی زنان»، همایش زن و توسعه فرهنگی در دانشگاه الزهرا.
- چلبی مسعود (۱۳۷۵)، جامعه‌شناسی نظم: تشرییع و تحلیل نظم اجتماعی، تهران: نشر نی.
- خسروی، زهراء (۱۳۷۸)، نقش تأهل و اشتغال بر خودپنداره زنان ایرانی در کتاب زن در یافته‌های نوین پژوهشی، تهران: انتشارات دانشگاه الزهرا.
- رابرت‌سون، ایان (۱۳۷۲)، درآمدی بر جامعه با تأکید بر نظریه‌های کارکردگرایی، ستیز و کنش مقابله نمادی، حسین بهروان، مشهد: انتشارات آستان قدی رضوی.
- رفعی پور، فرامرز (۱۳۷۶)، توسعه و تضاد: کوششی در جهت تحلی انقلاب اسلامی و مسائل اجتماعی ایران، تهران: انتشارات دانشگاه شهید بهشتی.
- ریتزره، جورج (۱۳۷۴)، نظریه جامعه‌شناسی در دوران معاصر، محسن ثلاثی، تهران: انتشارات علمی.
- سادات، محمدعلی (۱۳۶۱)، خصوصیات زن، تهران: انتشارات نهضت زنان مسلمان.
- سخاوت، جعفر (۱۳۸۰)، «وضعیت اشتغال زنان در ایران با تأکید بر اشتغال فارغ‌التحصیلان و مدارس حرفه‌ای دختران در شهر تهران»، نامه انجمن جامعه‌شناسی، شماره ۵.
- سفیری، خدیجه (۱۳۷۷)، جامعه‌شناسی اشتغال زنان، تهران: انتشارات تبیان.
- سیدان، فربنا (۱۳۷۸)، «نگرش‌های کلیشه‌ای در امور زنان» در کتاب: زن در یافته‌های نوین پژوهشی، تهران: دانشگاه الزهرا.
- شارون، جوئل (۱۳۸۰)، ده پرسش از دیدگاه جامعه‌شناسی، منوچهر صبوری، تهران: نشر نی.
- شادی، طلب ژاله (۱۳۷۷)، «مدیریت زنان: ضرورت تغییر رفتار در نقش مدیریت» در مجموعه مقالات نخستین همایش جامعه‌شناسی و مدیریت، سازمان مدیریت صنعتی.
- صابر، فیروزه (۱۳۸۱)، راه‌های توسعه کارآفرینی زنان در ایران: راه کارهای توواناسازی زنان در راستای برابری اقتصادی، اجتماعی و سیاسی در ایران، تهران: انتشارات روشنگران و مطالعات زنان.
- صداقت، سعید و زهراء زاهد (۱۳۷۴)، «نقش‌های جنسیتی در تصاویر کتاب‌های درسی دوره ابتدایی»،

فرزانه: *ویژه مطالعات و تحقیقات مسائل زنان*، شماره ۵.
 عباسی، صفورا (۱۳۸۱)، *تضاد خانوادگی زنان شاغل و عوامل مؤثر بر آن*، پایان‌نامه کارشناسی ارشد پژوهشگری اجتماعی، استاد راهنمای: دکتر فرامرز رفیع‌پور، دانشگاه شهید بهشتی، گروه جامعه‌شناسی، کریمی، یوسف (۱۳۷۷)، *روانشناسی اجتماعی نظریه‌ها، مقایمه و کاربردها*، تهران: انتشارات ارسپاران.
 گیدز، آتناونی (۱۳۷۳)، *جامعه‌شناسی، ترجمه منوچهر صبوری*، تهران: نشر نی.
 گرث هانس و سی رایت میلز (۱۳۸۰)، *منش فرد و ساختار اجتماعی روانشناسی نهادهای اجتماعی*، ترجمه اکبر افسری، تهران: انتشارات برکه.
 گروه پژوهش‌های اماری و انفورماتیک (۱۳۷۹ - ۸۰) آمار آموزش عالی ایران، تهران: موسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی.
 مجتبهدی، مهین (۱۳۸۰)، «بررسی باورهای جنسیتی در محتواه کتاب‌های درسی دوره ابتدایی»، جزء مقالات ارائه شده در همایش ملی اصلاحات در آموزش و پرورش، دیپرخانه همایش.
 محمدی اصل، عباس (۱۳۸۱)، درآمدی بر جامعه‌شناسی مشارکت سیاسی زنان: جنسیت و مشارکت، تهران: انتشارات روشگران و مطالعات زنان.
 نوابی‌نژاد، شکوه (۱۳۷۹)، *روانشناسی زن*، تهران: انتشارات ایرانیان.
 نوروزی، کامبیز (۱۳۸۰)، «حقوق زنان طرح مسئله‌ای دیگر»، *نشریه زنان*، شماره ۶۷.

- Abercrombie, Nicholas, Hill, Stephen & Turner, Brayan S. (1984) *The Penguin Dictionary of Sociology*, United States of America: Penguin Books.
- Baron, Robert A. & Greenberg, Jerald (1990) *Behavior in Organization, Underestanding and Managing the Human Side of Work*, United States of America: Allyn & Bacon.
- Bilton, Tony. et al. (1997) *Introductory Sociology*, United States of America: MacMillan.
- Borgatta, Edgar F. & Montgomery V. (2000) *Encyclopedia of Sociology*, United States of America: MacMillan Referece.
- Burch, John G. (1986) *Entrepreneurship*, United States of America: John Wiley & Sons.
- Drucker, Peter F. (1993) *Innovation & Entrepreneurship*, New York: Library of Congress Cataloging in Publication Data.
- Jones, Edward (1989) *The Social Science Encyclopedia* Ed: Kuper Adam & Kuper Jessica, London & New York: Routledge.
- Morrison, Alison (1989) *Entrepreneurship: An International Perspective*, Great Britain: Plant Tree.
- Watson, Alexander. Karen Halm& Olander Wise (1996) *The entrepreneur's Complete Source Book*, United States of America: Prentice Hall.
- Woolfolk, Anita (2001), *Educational Psychology*, United States of America: Allyn & Bacon Pub.
- Yorburg, Betty (1974) *Sexual Identity, Sex Roles & Social Change*, United States of A America: A Wiley Interscience Publication.

فاطمه جواهری عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت معلم تهران است. از ایشان تاکنون مقالاتی در مجلات داخلی به چاپ رسیده است. علاوه بر این ایشان در زمینه جامعه‌شناسی پزشکی، ارتباطات جمعی و سازمان‌هاست.
 سرور قضاتی کارشناس ارشد جامعه‌شناسی و پژوهشگر مسائل اجتماعی است.